

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte
Judecători

Constantin Gurschi,
Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva sentinței Judecătorei Hîncești din 21 martie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2012, declarat de condamnatul

*Tabără Valeriu Sergiu, născut
la 18 martie 1989, originar și locuitor al s. Boghicieni,
r-nul Hîncești, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale;*

*Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 10 februarie – 21 martie 2012,
în instanța de recurs ordinar: 24 aprilie - 20 iunie 2012;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 21 martie 2012, adoptată în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, Tabără Valeriu a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 2 ani și 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, începînd din 21 martie 2012.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 02 septembrie 2011, orele 24.00, inculpatul Tabără Valeriu a sustras pe ascuns din gospodăria lui Speianu Vasile motocicleta de model „OUTLOOC”, anul fabricării 2008, la prețul de 5000 lei, cauzîndu-i astfel părții vătămate o daună în proporții considerabile.

3. Inculpatul a declarat recurs, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă.

Recurentul a invocat că partea vătămată nu are pretenții față de el și este de acord să încheie o tranzacție de împăcare.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2012, recursul a fost respins ca nefondat.

Instanța a reținut că concluzia instanței de fond în latura pedepsei corespunde principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale prevăzută la art. 7 Cod penal, cât și scopului și criteriilor individualizării pedepsei prevăzute în art. 61, 75 Cod penal, și nu există motive de aplicare inculpatului a unei pedepsei mai blânde.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. La 25 iunie 2013, condamnatul a declarat recurs în anulare, în care solicită rejudecarea cauzei penale.

Recurentul a menționat că partea vătămată urmează să fie invitată în instanța de recurs pentru încheierea unei tranzacții de împăcare.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Însă, în conformitate cu art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească. Potrivit art. 454 Cod de procedură penală, recursul în anulare poate fi declarat doar în termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești. În corespundere cu art. 466 alin. (5) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de recurs declarat împotriva deciziei instanței de apel devine irevocabilă la data pronunțării acesteia. Conform art. 231 alin. (4) Cod de procedură penală, termenele calculate pe luni expiră la sfârșitul zilei respective a ultimei luni.

Sub acest aspect se atestă că decizia instanței de recurs contestată de recurent a fost pronunțată la 20 iunie 2012, devenind irevocabilă la aceeași dată, în condițiile prescripțiilor de drept enunțate (*f.d. 82, pct. 4 și 5 din decizie*).

Deci, termenul de 6 luni pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei de 20 decembrie 2012.

Totodată, potrivit ștampilei de pe recursul în anulare, acesta a fost depus și înregistrat în cancelaria Curții Supreme de Justiție la 25 iunie 2013, adică peste termenul prevăzut de lege (*f. d. 93, pct. 6 din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prevede expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 456, 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Circumstanțele enunțate relevă că, odată ce recursul de pe rol a fost depus peste termenul legal, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Tabără Valeriu Sergiu împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 21 martie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2012, deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 11 decembrie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc

